

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 821/2019
10.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца ЗЗ „Задругарка“ из Сомбора, чији је пуномоћник Милица Карановић, адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранимир Митровић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости хипотекарне изјаве, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3040/18 од 08.11.2018. године, у седници одржаој 10.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3040/18 од 08.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 28/17 од 28.03.2018. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су ништави вансудска хипотека – хипотекарна изјава туженог АА Ов ../2013 од 22.10.2013. године, ради обезбеђења потраживања туженог ББ у износу од 80.000 евра, као и уговор о позајмици који је основ настанка заложног права, те да наведени хипотека и уговор не производе правно дејство, а да се на основу ове пресуде код надлежне службе за катастар непокретности изврши брисање заложног права уписаног на основу напред наведене хипотекарне изјаве на непокретностима туженог АА, из листа непокретности број .. КО ..., што су тужени дужни да трпе и изврше брисање у року од 15 дана, с тим да је у супротном тужилац овлашћен да о трошку тужених изврши брисање наведене хипотеке. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 156.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3040/18 од 08.11.2018. године, у првом ставу изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени АА су 21.11.2012. године закључили споразум о преузимању дуга СЗР „ВВ“ из ..., којим се тужени обавезао да ће, у случају да СЗР „ВВ“ не измири дуг према тужиоцу у износу од 3.635.407,68 динара, преузети дуг као свој и да ће као физичко лице измирити дуг, а да ће поверилац и преузиматељ дуга сачинити и посебан споразум којим ће прецизирати начин и ритам отплате дуга. Потом је 09.09.2013. године Основном суду у Сомбору тужилац поднео тужбу са предлогом за издавање привремене мере против туженог АА, ради исплате према наведеном споразуму од 21.11.2012. године. Предмет је добио ознаку П 1358/13 и дана 22.10.2013. године донета је у овом поступку привремена мера забране отуђења и оптерећења на непокретностима у власништву туженог АА, уписаних у лист непокретности .. КО ... – парцеле број .., .., .., .., .., .., .., .., .., .., .. и .. . Одлучено је да ће привремена мера трајати до правноснажног окончања ове парнице и наложено је РГЗ Сомбор да по пријему решења упише забрану отуђења и оптерећења на наведним непокретностима. Привремена мера је истог дана постала правноснажна.

Такође је истог дана када је донета привремена мера, односно 22.10.2013. године, тужени АА код Основног суда у Сомбору оверио хипотекарну изјаву којом је дао безусловну сагласност да се на његовим непокретностима које су уписане у лист непокретности број .. КО ..., ради обезбеђења потраживања на име примљене позајмице, упише извршна вансудска хипотека у корист повериоца туженог ББ, као хипотекарног повериоца, на износ потраживања од 80.000 евра, са роком враћања од пет година. Овом хипотекарном изјавом тужени АА се обавезао и да ће је предати у РГЗ СКН Сомбор ради уписа.

Хипотекарна изјава туженог АА Ов ../2013 од 22.10.2013. године, уписана је у лист непокретности број .. КО .. код РГЗ СКН Сомбор 29.10.2013. године.

Затим је донета пресуда због пропуштања Основног суда у Сомбору П 1358/13 од 28.11.2013. године, којом је усвојен тужбени захтев и тужени АА је по основу дуга обавезан да тужиоцу исплати 3.635.407,68 динара, са означеном каматом. Постала је правноснажна и извршна 09.01.2014. године

Упис забележбе напред описане привремене мере забрана отуђења и оптерећења је извршен 29.11.2013. године.

Поред постојања потраживања тужиоца према првотуженом, а применом одредаба члана 228. и члана 231. Закона о парничном поступку, односно применом

правила о терету доказивања, суд је закључио да хипотекарна изјава првотуженог и уговор о позајмици закључен између тужених нису ништави.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован, јер је тужилац у току поступка доказао једино постојање свог потраживања према туженом АА, али није предложио доказе који би потврдили наводе о ништавости хипотекарне изјаве и уговора о позајмици који је закључен између тужених.

Наиме, правилном применом одредаба члана 228. и члана 231. Закона о парничном поступку, односно применом правила о терету доказивања, судови су закључили да нема доказа о томе да су хипотекарна изјава и уговор о позајмици закључен између тужених, ништави.

Одредбом члана 103. Закона о облигационим односима прописано је да је уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима ништав ако циљ повређеног права не упућује на неку другу санкцију, или ако закон у одређеном случају не прописује што друго. У конкретном случају, тужилац није предложио доказе на основу којих би суд могао утврдити да су ништави хипотекарна изјава и уговор о позајмици закључен између тужених. Ово тим пре што је прво хипотекарна изјава уписана у катастар непокретности (29.10.2013. године), а после тога извршена забележба привремене мере забрана отуђења и оптерећења (29.11.2013. године).

Суд је ценио и наводе ревизије, па је нашао да су исти неосновани. Ово стога што је другостепени суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне. Стога су супротни ревизијски наводи који представљају понављање навода истицаних и у жалби, неосновани.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**